

Dániel könyve – Kilencvennegyedik rész

A próféta keretrendszer feltárása: Az Armageddonhoz vezető hármas hatalom megértése

Jeff Pippenger

2024-02-27

A William Miller által alkalmazott próféta keret a pusztító két hatalom szerkezete volt: a pogány Róma, amelyet a pápai Róma követett. A Future for America által alkalmazott próféta keret a pusztító három hatalom szerkezete: a pogány Róma, amelyet a pápai Róma, majd a hitehagyott protestantizmus követ. Róma három megnyilvánulása a sárkány, a fenevad és a hamis próféta ama három pusztító hatalma. E keret nagy részben ama ellenállás által vált felismerhetővé, amelyet a Dániel könyve tizenegyedik fejezete utolsó hat versének világossága ellen tanúsítottak; e versek 1989-ben, a vég idején nyitottak fel.

Róma első két megnyilvánulása azonosítja a modern Róma próféta összetételét, Róma harmadik és utolsó megnyilvánulását. A modern Róma az utolsó napok végső, hármas üldöző hatalmának szerkezetét azonosítja. Szorosan kapcsolódik ehhez, de attól világosan különbözik Babilon három megnyilvánulása. Az első Nimród Babelje volt. A második Nabukodonozor és Belsazar Babilonja volt. E két próféta tanú együtt azonosítja a modern Babilon próféta jellemzőit. Jóllehet egy szinten a modern Róma és a modern Babilon ugyanaz az entitás, Babilon három megnyilvánulása Babilon végső bukását és a bűn emberének gögjét azonosítja.

Babilon bukása a bibliai próféciában nagy és sajátos tárgykör, miként Róma pápájának gögje is. A Jelenések könyvének tizenhetedik fejezetében a hét utolsó csapást kitöltő angyalok egyike azért jön, hogy kifejezetten azonosítsa Babilon ítéletét, ami bukásának egy másik megnevezése.

És jöve egy a hét angyal közül, akiknél a hét csésze vala, és szóla velem, mondván nékem: Jövel ide; megmutatom néked a nagy parázna ítéletét, aki a sok vizen ül; akivel a föld királyai paráználkodtak, és a föld lakosai megrészegedtek paráznaságának borától. És lélekben elvive engem a pusztába; és láték egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon, tele káromlás neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva vala. Jelenések 17:1–3.

Az angyal feladata az, hogy megmutassa Jánosnak annak az asszonynak az ítéletét, akinek homlokára ez van írva: „A TITOK: BABILON”.

És az asszony bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel felékesítve, kezében pedig egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és paráznaságának tisztátalanságával. Homlokára pedig ez a név volt írva: TITOK, A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA. És láttam, hogy az asszony részeg a szentek véréből és Jézus vértanúinak véréből; és amikor láttam őt, nagy csodálkozással álmélkodtam. Jelenések 17:4–6.

Azt a geopolitikai apparátust, amelyet a pápaság az utolsó napokban arra használ, hogy üldözzé azokat, akiket eretnekeknek tart, „egy skarlátvörös fenevad” jelképezi, „amely tele volt káromlás

neveivel, és hét feje meg tíz szarva volt”. Az a tény, hogy a fenevadon ül, azt mutatja, hogy uralja a fenevadat, miként a lovas is uralja a lovat.

És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amely uralkodik a föld királyai felett. Jelenések 17:8.

A „hét fejű és tíz szarvú skarlátvörös fenevad” a modern Róma, és azt a geopolitikai struktúrát jelképezi, amelyet az asszony felhasznál, miközben üldözi Isten hűségeseit az utolsó napokban. Az asszony a modern Babilon, a nagy város, amely paráználkodik és uralkodik a föld királyai felett. Babilon első két megnyilvánulása, amelyeket a Genézis tizenegyedik fejezetében Bábel, valamint Dániel negyedik és ötödik fejezetében Babilon képvisel, a modern Babilon kevélységét és bukását írják le az utolsó napokban. Az asszony, akit a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében ítélet ér, a modern Babilon, és a fenevad, amely felett uralkodik, a modern Róma. Paráználkodott a királyokkal, és együtt egy testté lettek.

Annakokáért elhagyja a férfi az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. 1Mózes 2:24.

Noha egyik, a modern Rómára és a modern Babilonra vonatkozó bizonyos prófétaelemek Isten Igéjében elkülönülten jelennek meg. A modern Babilon története, amint azt Bábel és Babilon két tanúja megalapozza, az ő gögjéről és végső bukásáról szól. Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében az északi király a pápaság jelképeként szerepel. Róma pápája a Sátán földi képviselője.

„Hogy földi nyereségeket és tisztségeket biztosítson magának, az egyház arra indított, hogy a föld nagyjainak kegyét és támogatását keresse; és mivel ekképpen elvetette Krisztust, arra készítetett, hogy hűséget fogadjon a Sátán képviselőjének — Róma püspökének.” A nagy küzdelem, 50.

Sátán Isten akart lenni, és az volt a vágya, hogy elfoglalja Isten politikai és vallási trónjait.

Miként estél alá az égről, oh Lucifer, hajnal fia! Miként vágattál le a földre, te, aki megrendítéd a nemzeteket! Pedig ezt mondád szívedben: Felszálllok az égbe, Isten csillagai fölé emelem királyi széket, és ülök a gyülekezet hegyén, észak messze tájain. Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságozhoz. Ésaías 14:12–14.

Sátán arra vágyott, hogy felmagasztalja trónját (amely a királyi uralom jelképe), „Isten csillagai fölé”. Isten csillagai az angyalok, és Isten kormányzatának működését jelképezik. Sátán arra is vágyott, hogy „a gyülekezet hegyén”, „északnak oldalain” foglaljon helyet. A gyülekezet az Egyház, és Jeruzsálemben van, amely „északnak oldalain” helyezkedik el. „Északnak oldalain” trónon ülni annyit jelent, mint észak királyának lenni. Krisztus az igazi Észak Királya, aki egyúttal Isten kormányzata fölött is Király. Sátán arra vágyott, hogy „olyan legyen, mint a Magasságos”.

Ének és zsoltár a Kóré fiainak. Nagy az Úr, és igen dicséretes a mi Istenünk városában, az ő szentségének hegyén. Szépen emelkedik, az egész föld öröme a Sion hegye, észak felől, a nagy Király városa. Ismert az Isten az ő palotáiban mint menedék. Zsoltárok 48:1–3.

Sátán földi képviselője Róma püspöke (a pápa). Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében Róma pápájának végső felemelkedése és bukása van ábrázolva, és ott a pápa mint az északi király jelenik meg. Ő a katolikus egyház feje, és a „katolikus” szó egyetemes jelentésű. Annak érdekében, hogy Sátán meghamisítsa Krisztus két trónját (a politikait és a vallásit), létrehozta a katolikus egyházat abból a célból, hogy világméretű vallási rendszere legyen, amikor az utolsó napokban megkezdí Krisztus megszemélyesítését.

„A pogányság és a kereszténység közötti ez a megalkuvás annak kifejlődéséhez vezetett, akit a prófécia mint „a bűn emberét” jövendölt meg, aki ellenszegül Istennek, és fölébe magasztalja magát. A hamis vallásnak ez a hatalmas rendszere a Sátán erejének remekműve – emlékműve annak az erőfeszítésének, hogy a trónra üljön, és a földet saját akarata szerint uralja.” The Great Controversy, 50.

A Sátán világszintű vallási rendszert és egyben világszintű politikai berendezkedést hozott létre abból a célból, hogy meghamisítsa a hatalomnak azt a két trónját, amelyen az igazi Észak Királya ül. A Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében említett tíz király, akikkel a paráznánő az utolsó napokban paráználkodik, és akik fölött uralkodik, a hét fejű és tíz szarvú fenevadat jelképezi, amely fölött az a nő uralkodik, akinek homlokára ez van írva: BABILON. A tizenhetedik fejezetben a tíz király „meggyűlöli a paráznát, és pusztává és mezítelenné teszi őt, és megeszi húsát, és megégeti őt tűzzel”. Így ábrázoltatik az ő ítélete. Babilon három megnyilvánulása Babilon végső bukását azonosítja. Róma három megnyilvánulása azt a politikai struktúrát azonosítja, amely fölött uralkodik.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének három angyali üzenete a modern Babilon végső bukásáról szól, miként Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvennegyedik és negyvenötödik verse is. Végső bukására a Jelenések könyve tizenhetedik fejezete utal, ám azt még részletesebben a tizennyolcadik fejezet fejti ki. Dániel tizenegyedik fejezetének a modern Babilon végső bukását ábrázoló képe, a tizenegyedik fejezet három angyalának szemléltetésével, valamint a tizenhetedik és tizennyolcadik fejezetnek a végső bukásról adott leírásával együtt, sorról sorra egymás mellé állítandó. Dániel tizenegyedik fejezetében a modern Babilon végső bukása úgy van azonosítva, mint amely akkor következik be, amikor nem kap segítséget.

És felállítja palotája sátorait a tengerek között, a dicsőséges szent hegyen; de eljut végéhez, és senki sem segít rajta. Dániel 11:45.

A következő versben Mihály feláll, és az emberi kegyelemidő lezárul. A vers így kezdődik: „És abban az időben.” Amikor a modern Babilon elbukik, az emberi kegyelemidő lezárul, és ő magára hagyatva hal meg. A harmadik angyal azonosítja a kegyelemidő lezárulását, mert rámutat arra, hogy a világ két embercsoportra oszlott: azokra, akiknél a fenevad bélyege van, és azokra, akiknél Isten pecsétje van. Abban az időben Isten haragja kiárad a modern Babilonra és azokra, akik elfogadták az ő hatalmának bélyegét.

És követte őket a harmadik angyal, nagy szóval mondván: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába; és gyötrődni fog

tűzzel és kénkövel a szent angyalok színe előtt és a Bárány színe előtt. És gyötrelmük füstje felszáll örökkön örökké; és nincs nyugalomuk sem éjjel, sem nappal azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képét, és bárki, aki felveszi az ő nevének bélyegét. Itt van a szentek békességes türe: itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét. Jelenések 14:9–12.

A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében a nagy parázna ítélete olyan fokozatos ítéletként van ábrázolva, amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel veszi kezdetét, amikor a második hang kihívja Isten más nyáját Babilonból. A huszonegyedik versre a kegyelmi idő lezárulása van megjelölve; ezáltal azonosítható egy időszak, amely az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénytől addig tart, amíg Mihály fel nem támad; ez az az időszak, amely alatt a modern Babilon ítélete végbemegy, nagy üldöztetés idején.

És egy erős angyal felvett egy követ, amely olyan volt, mint egy nagy malomkő, és a tengerbe vetette, mondván: Ilyen erőszakossággal vettetik alá Babilon, ama nagy város, és többé meg sem találhatik. És hárfásoknak, muzsikuskoknak, síposoknak és trombitásoknak szava nem hallatszik többé tebenned; és semmiféle mesterség mestere nem találhatik többé tebenned; és malomnak zúgása nem hallatszik többé tebenned; És gyertyának világa nem fénylik többé tebenned; és a vőlegénynek és a menyasszonynak szava nem hallatszik többé tebenned: mert a te kereskedőid voltak a föld nagyjai; mert a te varázslásaid által tévesztetett meg minden nemzet. És őbenne találtatott prófétáknak és szenteknek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön. Jelenések 18:21–24.

A kő levettete, a zenészek és munkások elnémulása, a gyertya kialvása, a menyasszony és a vőlegény hangjának elhallgatása mind olyan, az Ószövetségből vett kifejezések, amelyek a kegyelmi idő lezárulását jelképezik.

Amikor Dániel könyvének tizenegyedik fejezetét prófétai módon rávetítjük a Jelenések könyvének tizenharmadik és tizenegyedik fejezetére, majd e két szakaszt a Jelenések könyvének tizenhetedik és tizennyolcadik fejezetére helyezzük, három prófétai vonalat találunk, amelyek egyéb igazságok mellett a modern Babilon végső bukását ábrázolják. A három vonal mindegyike a hármasság egyikét képviseli, amelyek Armageddonba vezetik a világot. Dániel könyvének tizenegyedik fejezete a fenevadat (a pápaságot) azonosítja. A Jelenések könyvének tizenharmadik és tizenegyedik fejezete ugyanezt a történelmet mutatja be, de a hamis próféta (az Egyesült Államok) nézőpontjából. A Jelenések könyvének tizenhetedik és tizennyolcadik fejezete ugyanezt a prófétai vonalat azonosítja, de az ott bemutatott történelem a sárkányra (az Egyesült Nemzetek Szervezetére) összpontosul.

A három vonal mindegyike a vég idején, 1798-ban kezdődik. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse e szavakkal kezdődik: „És a vég idején.” A vers elején szereplő „vég ideje” 1798, és amikor a vers 1989-ben beteljesedett, az is a „vég ideje” volt, mert Jézus a véget a kezdettel szemlélteti, amikor aláírását kívánja helyezni egy fontos tényre. White testvérnő arról tájékoztat bennünket, hogy a Jelenések könyve tizenharmadik fejezete is 1798-ban kezdődik.

„És amikor a pápaság, erejétől megfosztva, kénytelen volt felhagyni az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszahangozza a sárkány hangját, és továbbvigye ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló munkát. Ezt a hatalmat, az utolsót, amely hadat visel az egyház és Isten törvénye ellen, bárányyszerű szarvakkal bíró fenevad jelképezte.” Signs of the Times, 1899. november 1.

A Dániel 11. fejezetének negyvenedik versében, 1798-ban kezdődő prófétai vonal addig folytatódik, amíg az emberi kegyelmi idő le nem zárul, amikor Mihály feláll. Az a prófétai vonal, amely 1798-ban kezdődik — „amikor a pápaság, erejétől megfosztva, kénytelen volt felhagyni az üldözéssel” —, azzal végződik, hogy Isten haragja kiárad azokra, akik elfogadták a pápai hatalom „jelét”. A Jelenések 17. fejezetében, amikor az angyal Jánoshoz jön, hogy megmutassa neki a pápai parázna ítéletét, János a „puszta” legvégére vitetik, amely az 538-tól 1798-ig terjedő történelem jelképe. Lelkileg 1798-ba helyezve, János feljegyzi a modern Babilon ítéletét, amely a Jelenések 18. fejezetének második szózatával kezdődik, amely kijelenti, hogy a pápaság betöltötte kegyelmi idejének poharát, és ítélete azután tovább folytatódik egészen a kegyelmi idő lezárultáig, amikor a malomkő a tengerbe vettetik.

Sort sorra, ez a három sor azonosítja a modern Babilon végső bukását, aki paráznaságot követett el a modern Róma királyaival. Dániel tizenegy tanúskodik a pápaságról, amelyet az északi király képvisel. A Jelenések tizenhárom és tizennégy a hamis prófétáról tanúskodik, a tizenhét és tizennyolcadik fejezet pedig a sárkány (a tíz király) szerepéről tesz bizonyosságot. A Future for America által alkalmazott prófétai keret arra a három hatalomra épül, amelyek Armageddonba vezetnek a világot.

Bábel és Babilon két tanúja azonosítja a modern Babilon prófétai jellemzőit. E két tanú egy pápai vezető gőgjéről szól, aki kereszténynek vallja magát, Isten templomába ül, és önmagát Istennek hirdeti. E két tanú végső bukását is azonosítja. A pápa önfelmagasztalása és végső bukása, amint az Babilon három megnyilvánulásában ábrázolva van, alapozza meg a prófétai történelem látomását.

És azokban az időkben sokan támadnak fel a dél királya ellen; a te néped erőszakos fiai is felmagasztalják magukat, hogy beteljesítsék a látomást; de elbuknak. Dániel 11:14.

A következő cikkben folytatjuk Babilon három megnyilvánulásának vizsgálatát.

És hallottam egy másik szózatot a mennyből, amely ezt mondta: Menjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő hamisságairól. Fizessetek meg neki úgy, ahogyan ő fizetett nektek, és adjatok neki kétszeresen az ő cselekedetei szerint: abban a pohárban, amelyet megtöltött, töltsetek neki kétszeresen. Amilyen mértékben dicsőítette magát, és dobzódva élt, oly mértékben adjatok neki gyötrelmet és bánatot: mert ezt mondja szívében: Királynőként ülök, és nem vagyok özvegy, és semmi bánatot nem látok. Ezért egy napon jönnek rá csapásai: halál, gyász és éhínség; és tűzzel emésztetik meg teljesen: mert erős az Úr Isten, aki megítéli őt. Jelenések 18:4–8.